

ESPECTACLE SOTA SOLA

SOTA SOLA

KA - TEATRE

Nom de la Companyia

Ka Teatre

CV de la Companyia

Ka Teatre és una jove companyia anoienca formada per Maria Berenguer Pons i Montse Pelfort Valentí l'any 2017.

Al desembre d'aquell mateix any debutaven al Teatre de l'Aurora amb el seu primer espectacle «**Kàtia**» creat conjuntament amb la companyia Teatre Nu.

Espectacle guanyador del premi Xarxa Alcover de La Mostra Igualada 2018, nominat als premis de la crítica 2018 com a millor espectacle familiar i fent temporada a la Sala Tallers del Teatre Nacional de Catalunya al febrer de 2021.

Amb un centenar de funcions «Kàtia» segueix en gira pel nostre país.

«**Sota Sota**» és el nom del seu segon espectacle, on segueixen jugant i investigant amb el teatre visual i d'objectes amb projeccions i música.

Participació de l'espectacle i/o companyia en festivals, i guardons/reconeixements de l'espectacle i/o companyia

Mostra d'Igualada

FETEN Gijón

Mitjó, Mostra de teatre de titelles

Cicle KM.0 de teatre familiar de L'Aurora

Premi Xarxa Alcover de La Mostra Igualada 2018

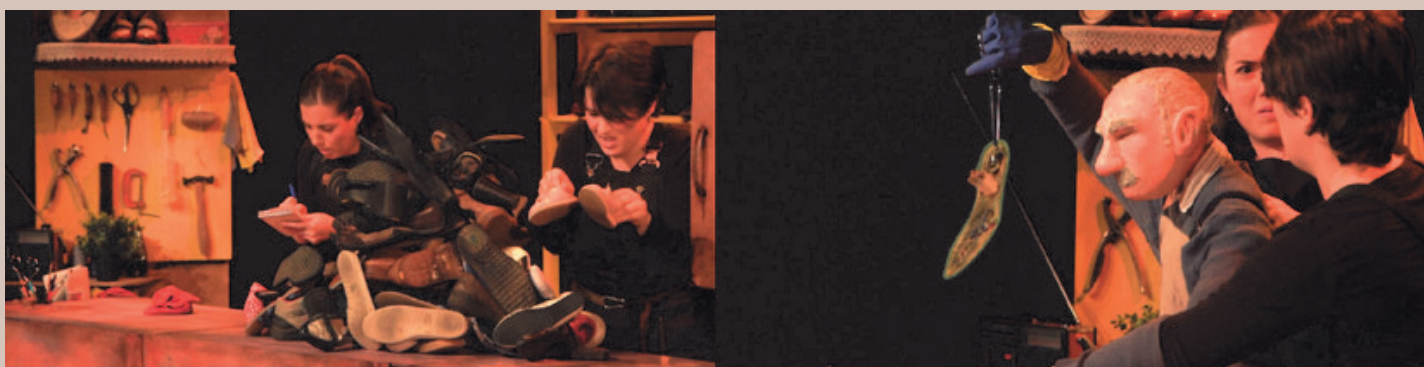
Nominació als premis de la crítica 2018 com a millor espectacle familiar

Nom de l'espectacle

Sota Sola

Disciplina artística

Titelles i teatre d'objectes

Equip artístic de l'espectacle

Idea original: Ka Teatre

Direcció: Ingrid Domingo i Jordi Farrés

Dramatúrgia: Ka Teatre, Íngrid Domingo i Jordi Farrés

Repartiment: Maria Berenguer i Montse Pelfort

Titella: Joan Pena

Confecció vestuari titella: Urbani Castilla i Rut Mateu

Escenografia: Artilúdic - Enric Porta i Júlia Ferrer

Il·luminació: Paula Crespo

Audiovisuals: Dan Ortínez

Vídeo- teaser: Bernat Enrich Miquel

Imatge: Ka Teatre i Gerard Palomas

Producció: Ka Teatre

L'equip artístic

INGRID DOMINGO

Direcció escènica i dramàtúrgia de l'espectacle. Graduada a l'Institut del Teatre d'Interpretació de Gest. Ajudant de direcció i coreografia en espectacles de Farrés Brothers i Cia i Cia de puntetes.

JORDI FARRÉS

Direcció escènica i dramàtúrgia de l'espectacle. Graduat a l'Institut del Teatre de Barcelona a l'especialitat d'interpretació i teatre d'objectes. Cocreador de la companyia Farrés brothers i cia, una aventura que encara dura ara, un esplèndid camp d'aprenentatge, professional i vital.

JÚLIA FERRER

Disseny i construcció de l'escenografia de l'espectacle, juntament amb l'Enric, en el seu taller cooperatiu Artilúdic SCCL, especialitzat en escenografies. Graduada en Belles Arts en doble especialitat en pedagogies culturals i escultura a la Universitat de Barcelona.

ENRIC PORTA

Disseny i construcció de l'escenografia de l'espectacle, juntament amb la Júlia, en el seu taller cooperatiu Artilúdic SCCL, especialitzat en escenografies. Graduat en Belles Arts en l'especialitat d'escultura a la Universitat de Barcelona. Màster en Escenografia Teatral a la DAMU de Praga.

JOAN PENA

Construcció del titella de l'espectacle. Creador de Plancton Escena dedicada al disseny i construcció d'escenografies, així com la realització de titelles i atrezzo, treballant per companyies com: Campi Qui Pugui, Festuc teatre, JAM, Zum-Zum Teatre, Teatre Nu, La Bladufa, Cia Anna Roca, Xirriquiteula Teatre, entre moltes d'altres.

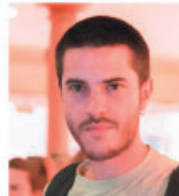
ÒSCAR ROIG

Composició de la música original de l'espectacle. Dedicat professionalment a la composició musical, ha treballat en diversos àmbits, el teatral, cinematogràfic, dansa i televisió. Premi Butaca a la millor composició musical per a l'espectacle "Barcelona", estrenada al Teatre Nacional de Catalunya.

PAULA CRESPO

Disseny de llums i tècnica de l'espectacle. Llicenciada en Enginyeria en Imatge i So a La Salle de Barcelona. Tècnica Superior de Maquinària Escènica a l'ESTAE. Destaca la seva feina de tècnica al Teatre Kursaal, al Teatre de l'Aurora, a l'Ateneu d'Igualada, al TNC i amb companyies com Dagoll Dagom, Teatre Nu, Samfaina de colors i altres.

DAN ORTÍNEZ

Gravació i muntatge de tota la part audiovisuals de l'espectacle. Fa comunicació Audiovisual (UPF) i s'especialitza en Documental Creatiu (UAB). Ha treballat fent petites produccions audiovisuals, especialitzant-se en la no-ficció i el documental social i polític. També amb diferents espectacles teatrals.

Repartiment

MARIA BERENGUER

Actriu, titellaira i dramàtúrgia de l'espectacle.

Graduada en Art Dramàtic pel Col·legi de Teatre de Barcelona, Postgraduada en Pedagogia i Educació Teatral per l'Institut del Teatre de Vic i té formació en clown i cant. Treballa en diverses companyies de teatre musical, teatre de text i teatre de carrer, com ara Teatre Nu, El petit Fantàstic Cia La Trepça al Jove Teatre Regina, entre d'altres. Cofundadora de la companyia Ka Teatre, juntament amb la Montse Pelfort.

MONTSE PELFORT

Actriu, titellaira i dramàtúrgia de l'espectacle.

Graduada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat d'interpretació musical. Acaba la carrera a la Turku Arts Academy (Finlàndia) en l'especialitat de teatre d'objectes i titelles. Postgraduada en Arts de Carrer de Fira Tàrrrega. Treballa en les companyies Teatre Nu i Emília Gargot. Cofundadora de la companyia Ka Teatre, juntament amb la Maria Berenguer.

Informació complementària

L'espectacle

SOTA SOLA és un espectacle de sala de format mitjà, sense paraules i per a tots els públics (edat recomanada +5 anys), on juguem amb el llenguatge visual combinant un titella, objectes, música i projeccions. Durada 55 minuts.

Vivim en un món on ens movem per inèrcia, on funcionem a un ritme frenètic i innecessari, on tot ha de ser immediat. «Sota Sola» ens parla de donar valor les petites coses del dia a dia, la importància de parar, respirar, escoltar-nos i poder ser qui volem ser. Sense oblidar-nos dels petits gestos que podem fer per fer del nostre món un món millor.

Sinopsi

El protagonista de la nostra història viu i treballa sota terra. S'ha creat un món on gaudeix del seu ofici de sabater i és feliç amb les petites coses del dia a dia. La seva manera especial d'arreglar les sabates generarà un canvi en les persones que les porten. Però les coses no seran fàcils i pel camí trobarà obstacles.

Crítiques

Sabates màgiques per Jordi Bordes

Ka Tetre va sorprendre amb un intuïtiu muntatge d'arrencada: Kàtia amb el que jugaven al cinema live tot imaginant la necessitat d'una nena adoptada i la seva mare adoptiva de conèixer el lloc on va viure els primers mesos, amb només amb mitjans domèstics i maquetes rudimentàries (com bona part de la producció de l'Agrupació Sr Serrano: Katastrophe, A house in Asla...). Sota sola, en canvi, canvia totalment de format, incorpora un titella de mida natural, parteix d'una escenografia realista i les dues actrius es desdoblen amb els clients d'una sabateria d'ofici i els braços d'aquest sabater que viu íntimament una mans d'autoaixllat acompanyat pel record d'una dona que ja no hi és.

La peça construeix un senyor entranyable, carregat de manies divertides, però que és incapaç d'entendre. És un artesà que es desvia pel seu ofici i que projecta una certa màgia. Com si detectés les deficiències d'un calçat imposant-li les mans i preguntant-los-hi directament. És un personatge desconegut, perquè no té tracte amb ningú. Rep els encàrrecs a través d'un petit muntacàrregues i una petita càmera. Juga el paper Invers de Lava, de fet. Rep els pagament, només en monedes, rodolant per un canaló. La seva fama esclata a les xarxes socials i li plouen els encàrrecs. Ell se'n desvia per cada parell de sabates. La màgia és que els clients atenuen les seves excentricitats quan reben les sabates arreglades.

Sota sola té el conflicte amb unes obres municipals que, segurament sense adonar-se, afecten directament aquesta mena de usu on viu el protagonista. L'artesà, en comptes de rebel·lar-se, pren una actitud inesperada. Potser perquè, passat el dol, recuperada l'autoestima amb el seu ofici, emprèn un camí nou en un altre espai. Marxa sense fer soroll. Com un flautista d'Hamelí, un cop ha resolt les enveges del poble. No se'l veu pas marxar pel finestral que el permet veure com els seus clients es posen les sabates i les disfruten, trepitjant la vorera que li feia de sostre. Plega i desapareix. Com una fantasia més. Sense haver d'argumentar gaire més.

El personatge (que li agrada el café dolç, que posa caramells de regal dins de les sabates com a tendre obsequi i que procura estar en forma fent exercici i completant els mots encrustats) es fa estimar des d'un cos ferm, però gastat d'anys d'experiència. L'olor a betum s'imagina, els raspalls i les plantilles fan la màgia de reutilitzar i de donar una nova vida a les sabates i als seus propietaris.

Pay-pay no, clinc-clinc per Martí Figueras

Les dues integrants e Intèrprets de Ka Teatre, Maria Berenguer i Montse Pelfort, s'han volgut fixar en els peus en el seu segon muntatge. I sembla mentida que digui això quan precisament el que fan servir de meravella aquestes dues titellaires són mans i braços. Donen vida a un entranyable sabater vidu que es dedica amb cor i ànima al seu ofici, recuperant a la vida sabates que tenien ben bé els dos peus a la tomba. Però la poètica de la història està en el fet de que el seu taller està en el subsòl. O com resa el títol de l'espectacle, Sota sola.

Tot succeeix en un marc darrera el qual veiem la taula i el taller per on el vell, un ninot manipulats pels braços i pel cap. Damunt del marc un plafó en el qual es veurà projectat imatges d'una vorera en la qual hi caminen tot de peus i cames. Uns corren, els altres ballen, alguns salten. Molts caminen. Sabates, bambes, botins, botes d'aigua. Totes passegen per sobre del cap del sabater, un home feliç amb el seu ofici tot i les extravagàncies dels seus clients.

No espereu grans conflictes, sinó una concatenació d'escenes i certs gags amb els clients: L'home que té unes sabates que estan mig podrides i que fan molta pudor, una clienta que li demana de cuidar una nit unes sabatonas grogues talment com si fossin un bebè o una altra que necessita que tranquil·litzi unes sabates molt estressades. El vell sabater no sols tracta sabates, sinó que transforma la vida dels seus amos.

Tanmateix al que hi ha un element distorsionador, un punt que alerta d'un perill imminent: obres al subsòl segons anuncia el diari. Però aquest element apareix un parell de vegades com a molèsties ocasionals, sense posar en perill l'ofici i el benestar de l'home. S'hagués pogut aprofitar més aquest conflicte, més enllà d'una quanta pols que els hi calgui al cap o algun tall de llum.

Malgrat tot, Sota sola és una proposta preciosa per l'execució de les dues noies, per l'humor blanc però ben filat, on els personatges parlen molt embarbussant-se i on els gags funcionen sobretot quan trenquen la seva pròpia quarta paret, és a dir quan les pròpies integrants interactuen amb l'avi, talment com si aquest fos conscient de que són elles qui el manipulen. I aquí ve una volta de full quan elles dues acaben exercint d'ajudantes sense la presència de l'avi. S'ha de dir però que al final és una mica confós quan l'avi desapareix de cop, com si s'hagués agafat unes vacances. Elles, que no per res ja havien mostrat els seus peus nus al inici de la funció, trobaran les seves sandàlles i també decidixen alliberar-se i unir-se a la festa de peus.

Sota sola és divertit entranyable, ben executat i no transmet res més que alegria quan podria abocar-se directament a la melangia. És un vell sabater vidu, que prefereix ballar amb la fotografia de la seva difunta dona que plorar la seva solitud, i això és un punt de vista vital que comprem. Sota terra les preocupacions són menors. I si algun cop van a un sabater, recordin que el pay-pay no val, sinó el clinc-clinc!

